

im. dr. LJUBICA JELENIĆ-SEDLAR IZ ZAGREBA

8. 1. 2002.

Umirovljeničke bi domove trebalo prenamijeniti u stacionare

Ne tako davno pročitala sam u časopisu: »Umirovljenici trebaju biti u porodici što je moguće duže jer su u njoj najsigurniji i naj-dovoljniji. Njima treba osigurati pomoć koja će ih poticati na ostati u obitelji, a ostale starije i mlađe članove obitelji treba poučiti o zajednički život u cilju održavanja obitelji na okupu.«
U Hrvatskoj ima već oko stotinu oboljelih od Alzheimerove bolesti.

Starenjem populacije broj se takvih bolesnika sve više povećava, a njih ne prima na trajno zbrinjavanje ni jedna institucija u Hrvatskoj.
Tko je vidio, čuo ili pročitao posredstvom medija očajničke priče članova obitelji koji se desetak i više godina brinu za svog oboljelog od Alzheimerove bolesti mora priznati da su to dugotrajne obiteljske patnje i tragedija u obitelji.
Razmišljajući o tome zaključila

sam da bi zdrave i pokretne umirovljenike trebalo zbrinuti kod kuće u obitelji u kojoj su proveli cijeli život, a domove umirovljenika prenamijeniti u stacionare za trajni smještaj nepokretnih, inkontinentnih i oboljelih od Alzheimerove bolesti i drugih kroničnih bolesti, kojima je potrebna posebna i trajna skrb. Na posljetku, njihovo zbrinjavanje dužnost je i obveza svakog humanog društva.